

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/160/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213202282
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8213202282.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vezňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanej M. S., Mihaľov XXXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 837,17 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/20/2013-102 zo dňa 30.09.2016 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 837,17 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalovanej voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa článku 2,3,4,5,7 a 9 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ustanovením § 14, § 17, § 75, § 76 a § 77 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového zákona, § 39 a § 53 Občianskeho zákonníka a § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu 27.05.2010 a ust. § 144, § 145, § 146 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.), výrok o trovách konania ust. § 255 C.s.p.

3. Súd prvej inštancie uzavrel, že Dohoda o vyplňovacom práve k zmenke, z ktorej nárok si uplatňuje žalobca v spore, je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka aj z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Za obchádzanie zákona sa totiž považuje aj zámerné použitie prostriedkov, ktoré samy o sebe nie sú zákonom zakázané a v dôsledku čoho vzniknutý stav z hľadiska práva sa javí ako nenapadnuteľný a teda keď sa niekto správa síce podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnou normou nepredvídaný a nežiaduci.

4. Súd pri svojom rozhodovaní nemohol pominúť ani zistenie, že zmenka o obsahu, ako bola súdu predložená žalobcom, je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu jej vystavenia.

5. Na základe zmluvy o úvere žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 350,- Eur a tak je nesporné, že zmenková suma zmenky, z ktorej žalobca si v spore uplatňuje svoj peňažný nárok, preyšuje maximálne prípustnú výšku zmenkovej sumy (30 % istiny úveru), do ktorej dlh z úveru bolo možné zabezpečiť

vystavením spotrebiteľskej zmenky. Zmenka je tak v rozpore s citovaným zákonným ustanovením a podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

6. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že pre absolútnu neplatnosť vyplňovacieho práva k zmenke i rozpor obsahu zmenky v časti zmenkovej sumy s ustanovením § 4 ods. 6 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nemohol platne vzniknúť zmenkový záväzok žalovanej podľa zmenky, na základe ktorej sa žalobca domáha voči žalovanej v spore plnenia.

7. Vzhľadom na uvedené, žalobca nemohol voči žalovanej, z ním indosovanej zmenky, nadobudnúť právo na jej zaplatenie.

8. Písomným podaním zo dňa 21.12.2015 žalobca súdu oznámil, že svoj návrh na začatie konania berie späť a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si žalobca uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne.

9. K čiastočnému späťvzatiu návrhu žalobcom síce došlo ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, avšak pre rozhodnutie o tomto právnom úkone žalobcu je treba použiť už nový procesný poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z. - § 470 ods. 1, 2 C.s.p.). K čiastočnému späťvzatiu návrhu žalobcom došlo pred prvým pojednávaním, preto súd konanie vo veci v rozsahu späťvzatia návrhu zastavil.

10. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 C.s.p. Žalovaná bola v spore v celom rozsahu úspešná, lebo za úspech žalobcu nemožno považovať zastavenie konania v časti späťvzatia návrhu, preto jej súd voči neúspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške.

11. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie, po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej.

12. Proti tomuto rozsudku okrem výroku o zastavení konania v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 837,17 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia podal včas odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ C.s.p. Konštatoval, že dohoda o vyplňovacom práve môže byť, keďže ide o právny úkon skúmaná aj z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, opäť to však na platnosť zmenky nemá žiadny vplyv, ak by táto dohoda aj bola neplatná, pretože od 01.07.1942 už platí § 6 ods. 2 zmenkového zákona č. 1/1928, ktorý v prípade bezprávneho doplnenia, ako aj doplnenia v rozpore s dohodou umožňoval namietat' dlžníkovi túto skutočnosť voči zmenkovému veriteľovi, ale to iba v prípade, ak zmenkový veriteľ sa zúčastnil takého doplnenia alebo aj nadobúdajúc zmenku o ňom vedel alebo vedieť musel, pričom existuje výklad Najvyššieho súdu Českej republiky v rozhodnutí Rv II. 473/32 z 11.10.1932 uverejneného pod č. Vážny 11973/1932 a je v ňom uvedené, že „Predpis § 6 (2) směn. zákona poskytuje zásadne ochranu dobré víry bezelstnému směnečnému věřiteli, jenž změny nabyl, důvěřuje jejímu vyplněnému obsahu, třebaš byl vyplněn bezprávne nebo proti úmluvě“. V súčasne platnom ustanovení zodpovedá toto ustanovenie § 10 čl. I ZZaŠ, avšak prenieslo sa sem iba ustanovenie o následkoch v prípade vyplnenia v rozpore s dohodou. V každom prípade dobromyseľný nadobúdateľ zmenky je chránený pre prípad, že by nevedel pri nadobúdaní zmenky o tom, že zmenka bola vyplnená bezprávne. Samozrejme nie je ani jasné, čo má pojem „bezprávne“ znamenať. Podľa rozhodnutia NS ČR r III 809/36 z 17.12.1936 uverejneného pod Vážny 15717/1936: „J. Zmenka, vyplnená proti úmluv č (otlst. 2 § 6 zmenk. zák.) nie je neplatná, ale možno ju uplatniť len v rámci úmluvy.“ Toto by sa malo logicky vzťahovať aj na zmenku vyplnenú bezprávne, samozrejme s tým, že indosatárovi je potrebné preukázať buď zlomyseľnosť alebo hrubú nedbanlivosť pri nadobudnutí zmenky ohľadne vedomosti o bezprávnom vyplnení zmenky. Je potrebné však uviesť, že ak sa zistí, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo VOP nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nijako nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná, nielen porušená. Z vyššie uvedeného by potom nemal nastať ani jav, že túto zmenku

by malo byť možné uplatniť iba v rámci dohody o vyplňovacom práve, samozrejme v zmysle § 10 čl. I ZZaŠ, teda iba na istinu, nie na zmenkový úrok. Avšak v prípade nadobúdateľa zmenky je tento chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietiť, okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nedbanlivosti (to je identické ako pri čl. 6 ods. 2 zmenečného zákona č.1/1928 Sb.), čo však v situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti VOP v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve. Predpokladať, že dlžník podpíše sám zmenku v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve, bez akejkoľvek indície, nie je možné očakávať od priemerného indosatára, aby pátral po dohodách o vyplňovacom práve.

13. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil dopĺňací rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 30.09.2016 a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 51,45 Eur bez DPH za podané odvolanie a 8,84 Eur bez DPH režijný paušál a to všetko navyšené o DPH (zrejme mal odvolateľ na mysli rozsudok súdu prvej inštancie, pretože sa nejednalo o dopĺňací rozsudok, správne je však uvedená spisová značka i dátum rozhodnutia).

14. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.12.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že zmenka, z ktorej si žalobca v konaní uplatňuje svoju peňažnú pohľadávku, je dopredu pripraveným tlačivom, do ktorého boli rukou vpísané údaje o dátume a mieste vystavenia, identifikačné údaje vystaviteľa a jeho podpis. Rovnako rukou, v dopredu pripravenej kolónke, je vpísané číslo 808300029.

17. Zo spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3Er 928/2011 bolo zistené, že pod uvedeným číslom 808300029 bola dňa 27.05.2010 uzavretá písomná zmluva o úvere medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníkom M. Š., z obsahu ktorej vyplýva, že veriteľ sa zaväzuje dlžníčke poskytnúť úver vo výške 350,- Eur a dlžníčka sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi požičanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 246,- Eur, t. j. celkom zaplatiť 696,- Eur v 12-tich mesačných splátkach po 58,- Eur počnúc 02.06.2010. K zmluve o úvere je pripojená kópia zmenky o rovnakom obsahu, ako v prípade zmenky, z ktorej žalobca si v tomto spore uplatňuje svoju peňažnú pohľadávku a ktorú žalobca nadobudol indosamentom.

18. Z rovnakého spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3Er 928/2011 vyplýva, že na základe návrhu veriteľa Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, bola žalovanej ako dlžníčke uložená rozsudkom vydaným dňa 13.07.2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou, a.s. povinnosť zaplatiť veriteľovi sumu 837,17 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 837,17 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 837,17 Eur od 29.12.2010 do zaplatenia. Podľa potvrdenia rozhodcovského súdu, rozsudok sa dňa 30.05.2011 stal právoplatným a dňa 02.06.2011 vykonateľným.

19. Z dôvodov uznesenia vyplýva, že súd zmluvu o úvere dňa 27.05.2010 uzavretú medzi Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a žalovanou pod číslom 808300029, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver, považoval za zmluvu spotrebiteľskú a úver za spotrebiteľský úver. Rozhodcovský súd vo svojom rozsudku sp. zn. SR 02937/11 zo dňa 4.5.2011 slúžiaci spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako exekučný titul, ale vychádzal z iného právneho názoru, opomenul v ňom aplikovať príslušné kogentné vnútroštátne a európske normy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, je tak v rozpore s viacerými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch i Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, preto pre rozpor exekučného titulu so zákonom a podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo možné vyhovieť.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie rovnako ako exekučný súd správne vychádzal zo záveru, že zmluva o úvere dňa 27.05.2010 uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a žalovanou pod číslom XXXXXXXXXX, na základe ktorej spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava žalovanej poskytla úver vo výške 350,- Eur je zmluvou spotrebiteľskou a úver spotrebiteľským úverom. Úver žalovanej bol poskytnutý právnickou osobou s predmetom činnosti, okrem iného, poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, o čom svedčí jej zápis v obchodnom registri (spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. Bratislava je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B), v dôsledku čoho pri uzatváraní zmluvy a jej plnení vystupovala v postavení dodávateľa tak, ako je tento definovaný v ustanovení § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná mala postavenie spotrebiteľa tak, ako je tento definovaný v ustanovení § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, lebo pri uzatváraní zmluvy a jej plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Zmenka, z ktorej si žalobca v konaní uplatňuje voči žalovanej peňažnú pohľadávku, bola tak žalovanou vystavená na zabezpečenie splnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy. Ide o spotrebiteľskú zmenku, pri ktorej existujú odlišnosti oproti zmenke z iného právneho vzťahu. Jednou z odlišností spotrebiteľskej zmenky je zohľadnenie kauzy právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Ďalšou odlišnosťou je ex offo súdna kontrola neprijateľnosti spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej zmenka vznikla a zmluvných podmienok jej vyplnenia.

22. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že súdnu kontrolu zmenky vystanovenej na zabezpečenie splnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy z pohľadu neprijateľnosti podmienok zmluvy, v rámci ktorej zmenka bola vystavená, nie je ale možné vykonať v režime Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 851/2007, v dôsledku čoho súd rozhodol, že o návrhu žalobcu bude konať a rozhodne podľa vnútroštátnych procesných predpisov.

23. Mýli sa teda žalobca pokiaľ uvádza, že v prípade nadobúdateľa zmenky je tento chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietat' okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nebalosti. V tejto súvislosti odvolací súd znova poukazuje, ako už uviedol vyššie a ako i konštatoval súd prvej inštancie, že ide o spotrebiteľskú zmenku, pri ktorej existujú odlišnosti oproti zmenke z iného právneho vzťahu. Jednak zohľadnenie kauzy právneho vzťahu z ktorého zmenka vznikla a ďalej ex offo súdna kontrola neprijateľnosti spotrebiteľskej zmluvy z ktorej zmenka vznikla a zmluvných podmienok jej vyplatenia. V tejto súvislosti aj z dôvodu zmeny právneho názoru i judikatúry čo do spotrebiteľského práva podľa názoru odvolacieho súdu nemožno aplikovať rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR Rv I. 164/30 zo dňa 13.02.1930 uverejneného pod Vážny 9645/1930 a ďalšie, na ktoré poukazuje žalobca vo svojom odvolaní.

24. V tejto súvislosti ďalej odvolací súd pripomína, že Súdny dvor EÚ rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offo nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na príspevanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32).

25. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, už citovaný, bod 33).

26. Je rozhodným konštatovanie, že aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 1/2012). Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom, sa vzťahuje na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodov nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie. (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-473/00 zo dňa 21.11.2002, uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 zo dňa

16.11.2010) Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

27. Ani proces podľa nariadenia nie je vylúčený z pôsobnosti judikátov súdneho dvora a ex offo súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok. Inak by išlo celkom iste o konštrukciu s cieľom obísť princípy úijného práva a o obohacovanie sa na úkor iného s popieraním vlastných princípov únie.

28. So zreteľom na uvedené, aj keď dlžník - spotrebiteľ nevznesie námietky proti zmenke, resp. jej vyplneniu, príp. uplatneniu práv zo zmenky, je súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť predmetnej zmenky a dohody o jej vyplnení, aktívnu legitimáciu majiteľa zmenky na uplatnenie práv zo zmenky, oprávnenosť postupu pri vyplňaní blankozmenky, a tiež nekalú povahu zmluvných podmienok, dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje, a ktorou bolo vydanie zmenky predvídané. V prípade zistených nedostatkov je súd povinný tak, ako to správne urobil súd prvej inštancie, konštatovať rozpor práv uplatnených zo zmenky so zákonom. Ak má byť zabezpečené naplnenie cieľa sledovaného právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, je nutné umožniť súdu skúmať charakter právneho vzťahu, na základe ktorého došlo k vystaveniu zmenky a v prípade zistenia, že ide o vzťah spotrebiteľský, podrobiť skúmaniu zmluvné podmienky z hľadiska ich neprijateľnosti. Ak by pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemal možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany príslušnej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju strana sporu výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex offo, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/339/2014 zo dňa 26.02.2015 i na ďalšie rozhodnutia, napríklad sp.zn. 5Co/10/2017 zo dňa 28.02.2017 a ďalšie.

29. Odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvej inštancie, ktorý ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil dohodu veriteľa a dlžníka (spotrebiteľa) o vyplňovacom práve k blankozmenke, obsiahnutú v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

30. Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve zmenky, táto ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre spotrebiteľa. Z uzatvorenej dohody žiadne informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre žalovaného nevyplývajú. Žalobca a ani jeho právny predchodca sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôžu zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedľuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalovaného. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobné znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovať v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

31. Okrem toho vystavením zmenky v rozsahu nad zákonom povolený limit, vzhľadom na povahu tohto cenného papiera, si žalovaný bez akýchkoľvek pochybností zhoršil svoje zmluvné postavenie. Potreba vystavenia a odovzdania zmenky právnomu predchodcovi žalobcu pritom pre žalovaného priamo vyplývala zo všeobecných úverových podmienok. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dojednanie o zmenke nezohľadňujúce právne predpisy na ochranu spotrebiteľa odporuje ustanoveniu §

54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, a preto je absolútne neplatné podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

32. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé privodiť záver odvolacieho súdu o tom, že vyhodnotenie dojednania o vyplnení zmenky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, a teda jej neplatnosti v zmysle § 53 OZ, súdom prvej inštancie bolo nesprávne.

33. So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania. Neúspešný žalobca si trovy odvolacieho konania uplatnil avšak vzhľadom na jeho neúspech mu tieto nepatria. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/544/2015).

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.